

Sygn. akt VU 1457/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziałowi w W.

o emeryturę

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W.

z dnia 11 czerwca 2013 r. sygn. (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy J. K. prawo do emerytury z dniem (...) 2013 roku,**
- 2. zasądza do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VU 1457/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 czerwca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. Wydział (...) w W. odmówił J. K. prawa do emerytury z uwagi na brak 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Od powyższej decyzji J. K. odwołał się w dniu 24 lipca 2013 roku wnosząc o jej zmianę, zaliczenie do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w T. w okresie od 6 lipca 1972 roku do 31 sierpnia 1977 roku na stanowisku ślusarza remontowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że wnioskodawca nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych za sporny okres zatrudnienia.

Postanowieniem z dnia 6 września 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych uznał się niewłaściwym miejscowo i sprawę przekazał do rozpoznania zgodnie z właściwością Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Tryb. jako właściwemu miejscowo.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. K., urodzony w dniu (...) 1953 roku, złożył w dniu 12 września 2013 roku wniosek o przyznanie emerytury.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt ZUS)

J. K., legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. okresem ubezpieczenia w łącznym rozmiarze 25 lat i 10 miesięcy i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt ZUS, decyzja z dnia 11.06.2013r. k. 4 akt ZUS plik II)

Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył wnioskodawcy **okres 14 lat, 7 miesięcy i 14 dni** tj. okres zatrudnienia od 1 lipca 1982 roku do 29 listopada 1988 roku oraz od 20 września 1990 roku do 31 grudnia 1998 roku w spółce akcyjnej (...) w O. na stanowisku ślusarz remontowy z wyłączeniem okresów nieskładkowych tj. pobierania zasiłków chorobowych od 22 stycznia 1993 roku do 15 lutego 1993 roku .

(dowód: decyzja z dnia 11.06.2013r. k. 4 akt ZUS plik II, notatka służbowa k. 82 akt, świadectwo wykonywania prac w szczególnych z dnia 31.08.2002r. k. 17 akt ZUS plik (...))

W okresie od dnia 6 lipca 1972 roku do dnia 31 sierpnia 1977 roku wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w T. na podstawie umowy o pracę na stanowisku ślusarz w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 1977 r. k. 3 akt kapitałowych plik III oraz w aktach osobowych)

W przedsiębiorstwie tym wnioskodawca był zatrudniony w okresie od 6 lipca 1972 roku do 21 października 1972 roku na wydziale T. I. na stanowisku ślusarz. Następnie wnioskodawca został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej i w wojsku przebywał w okresie od 22 października 1972 roku do 20 listopada 1973 roku. Został zwolniony ze służby po 13 miesiącach z uwagi na paraliż twarzy. Po powrocie z wojska został zatrudniony na wydziale Ochrony Wód i Powietrza, na którym pracował od 21 listopada 1973 roku do 30 listopada 1976 roku na stanowisku ślusarz. Następnie od 1 grudnia 1976 roku do 31 sierpnia 1977 roku pracował na wydziale remontowym (...) również na stanowisku ślusarz.

(dowód: angaż po odbyciu służby wojskowej k. 45 akt sprawy oraz k. 7 akt osobowych, zaświadczenie wydziału ochrony środowiska k. 46 akt sprawy, karty obiegu zmiany k. 47 , 48, k. 51 akt sprawy k. 6, 8 i 12 akt osobowych, karta ewidencyjna wnioskodawcy k. 51 akt sprawy , k. 5 akt osobowych)

Zakłady (...) w T. zajmowały się produkcją jedwabiu oraz włókien chemicznych. Był to ogromny zakład, który do produkcji używał m.in. wody. Posiadał również własną oczyszczalnię ścieków. Składał się kilku oddziałów.

Wnioskodawca na oddziale T. I., który produkował folię i był oddziałem chemicznym w okresie od 6 lipca 1972 roku do 21 października 1972 roku pracował jako ślusarz remontowy. Do jego obowiązków należało naprawa oraz bieżąca konserwacja wszystkich maszyn znajdujących na tym oddziale i wykorzystywanych bezpośrednio do produkcji, w tym m.in. pomp tłoczących. W maszynach wymieniał i naprawiał łożyska, uszczelki. Wnioskodawca zarówno usuwał awarie tych maszyn jak i je konserwował. Musiał utrzymać maszyny w ruchu. Pracował bezpośrednio na produkcji, również na hali tzw. „kwaśna sala”, na której utrzymywał się tzw. ług solny. Sala ta była oddzielona z uwagi na zapach amoniaku. Pracownicy pracujący na oddziale T. I. otrzymali świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca na tym Oddziale pracował w pełnym wymiarze czasu pracy do momentu powołania do wojska.

Po powrocie z wojska w okresie od 21 listopada 1973 roku do 30 listopada 1976 roku J. K. pracował na oddziale ochrony wód i powietrza również jako ślusarz remontowy w dziale utrzymaniu w ruchu. Do jego obowiązków należało utrzymanie w ruchu urządzeń pracujących w zakładzie poprzez zabezpieczenie ciągłej dostawy wody wykorzystywanej przy produkcji. Woda dostarczana była bowiem na wszystkie oddziały produkcyjne „W.-u”. Wnioskodawca naprawiał oraz sprawdzał stan techniczny a także konserwował instalację wodną i kanalizacyjną - ściekową wybudowaną na potrzeby produkcji i znajdującą się na terenie całego zakładu. Przy usuwaniu awarii wodnej wnioskodawca musiał

wyciągnąć uszczelnienie i założyć nowe. Sprawdzał stan techniczny rur, kranów, zasuw. Część napraw dokonywanych była na powietrzu, poza budynkami zakładu, a część w budynkach w zależności od przebiegu instalacji wodnej i miejsca awarii. Tych napraw na zewnątrz i wewnątrz budynków było tyle samo, po połowie. Jeżeli nie było awarii rurociągów to wnioskodawca remontował pompy wodne. Były to pompy wirowe, które rozprowadzały wodę po całej kanalizacji, a z powrotem ścieki do oczyszczalni. Pompy te znajdowały się zarówno na oczyszczalni ścieków w pomieszczeniu zamkniętym jak i na zewnątrz budynków. Przy remoncie pomp wodnych wymieniał łożyska, wały, wirniki, wymieniał całe pompy i je czyścił.

Od 1 grudnia 1976 roku do końca zatrudnienia tj. do 31 sierpnia 1977 roku Wnioskodawca pracował na wydziale (...) tylko i wyłącznie na oczyszczalni ścieków. Na tej oczyszczalni czyścił kolektory ściekowe, kratki ściekowe, osadniki, wykonywał remonty pomp pracujących w oczyszczalni. Czyszczenie elementów kanalizacji polegało na umieszczeniu ich w kadzi z kwasem solnym, gdzie ulatniały się gazy. Latem z uwagi na temperaturę i opary panowały tam bardzo trudne warunki pracy.

(dowód: zeznania świadka I. K. protokół rozprawy z dnia 15 stycznia 2014 r. nagranie od minuty 4.36 do minuty 25.00, zeznania świadka E. P. protokół rozprawy z dnia 15 stycznia 2014 r. nagranie od minuty 25.15 do minuty 39.20, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 13 marca 2014 roku nagranie od minuty 2.20 do minuty 29.30 oraz protokół rozprawy z dnia 23 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 2.15 do minut 15.25)

Wnioskodawca będąc zatrudnionym w Zakładach (...) w T. otrzymywał mleko oraz zupy regeneracyjne, a także uprawniony był do dodatkowego urlopu regeneracyjnego w wymiarze 8 dni każdego roku.

(dowód: zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 13 marca 2014 roku nagranie od minuty 2.20 do minuty 29.30 oraz protokół rozprawy z dnia 23 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 2.15 do minut 15.25)

Wnioskodawcy nie zostało wystawione świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w T.

(okoliczność bezsporna)

Wnioskodawca w okresie od 6 lipca 1972 roku do 21 października 1972 roku w Zakładach (...) w T. na wydziale T. I. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wykonując prace wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia dział XIV poz. 25.

Wnioskodawca w okresie od 21 listopada 1973 roku do 30 listopada 1976 roku w Zakładach (...) w T. na wydziale Ochrony Wód i Powietrza pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach przy oczyszczaniu ścieków i filtrów otwartych jako konserwator urządzeń (obiektów) wodnych i kanalizacyjnych tj. wykonywał prace wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia dział IX poz. 2.

Wnioskodawca w okresie od 1 grudnia 1976 roku do 31 sierpnia 1977 roku w Zakładach (...) w T. na wydziale remontowym (...) pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń tj. wykonywał prace wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia dział XIV poz. 25.

(dowód: opinia biegłego ds. bhp W. K. – k. 96-103 akt)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r.

przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości – wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, ukończył 60 lat i nie jest członkiem OFE.

Prawidłowe rozumienie pojęcia pracy w szczególnych warunkach nie jest możliwe bez wnikliwej analizy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Z zestawienia § 1 i 2 tegoż rozporządzenia wynika, że pracą w szczególnych warunkach jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tego aktu. Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy, ale stale, tj. ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 2000 roku, II UKN 39/00, OSNAP 2002/11/272).

Odnośnie oceny dowodów zgromadzonych w postępowaniu zważyć należy, iż okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Należy jednak wskazać, że z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Brak

zatem takiego świadectwa lub jego zakwestionowanie przez organ rentowy, nie wyklucza dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego.

Organ rentowy zakwestionował, aby wnioskodawca w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w T. tj. od 6 lipca 1972 roku do 31 sierpnia 1977 roku pracował w szczególnych warunkach.

Odnosnie okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w T. organ rentowy podniósł, że wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych, a organ rentowy dysponuje ograniczoną swobodą prowadzenia postępowania dowodowego w zakresie uwzględniania okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Wprawdzie stosownie do § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku okresy pracy w warunkach szczególnych, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Należy jednak wskazać, że z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Brak zatem takiego świadectwa lub jego zakwestionowanie przez organ rentowy, nie wyklucza dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego.

Wobec nie dysponowania przez wnioskodawcę świadectwem pracy w szczególnych warunkach, zgodnie z treścią art. 6 k.c., spoczywał na nim ciężar wykazania, że taką pracę w spornych okresach wykonywał.

Charakter pracy wnioskodawcy w okresie zatrudnienia od 6 lipca 1972 roku do 31 sierpnia 1977 roku w Zakładach (...) w T., Sąd ustalił w oparciu o spójne i logiczne, a co za tym idzie wiarygodne zeznania świadków: I. K. oraz E. P., którzy w spornym okresie pracowali razem z J. K. oraz zeznania samego wnioskodawcy, a także opinię biegłego ds. bhp W. K. i dokumenty osobowe. Podkreślenia wymaga fakt, iż świadek I. K. w spornym okresie był bezpośrednim przełożonym wnioskodawcy, dysponuje więc szczegółową wiedzą na temat jego codziennych obowiązków pracowniczych. Z kolei świadek E. P. pracował na takim samym stanowisku co wnioskodawca. Doskonale znał więc zakres codziennych obowiązków wnioskodawcy, gdyż jego własny zakres obowiązków był taki sam. Zeznania świadków, wnioskodawcy i wreszcie opinia biegłego ds. bhp, nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Analiza zeznań świadków oraz dokumentów osobowych prowadzi do wniosku, że wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach w całym spornym okresie swojego zatrudnienia w Zakładach (...) w T. tj. zarówno na wydziale T. I. w okresie od 6 lipca 1972 roku do 21 października 1972 roku, na wydziale Ochrony Wód i Powietrza - od 21 listopada 1973 roku do 30 listopada 1976 roku oraz na wydziale Remontowym (...) od 1 grudnia 1976 roku do 31 sierpnia 1977 roku.

Wskazać w tym miejscu należy, iż wprawdzie w świadectwie pracy oraz aktach osobowych z tego okresu stanowiska wnioskodawcy określane są jako ślusarz jednak o szczególnych warunkach pracy nie decyduje nazwa zajmowanego stanowiska – jak chce organ rentowy – ale rodzaj rzeczywiście wykonywanej pracy.

Zakłady (...) w T. zajmowały się produkcją jedwabiu oraz włókien chemicznych. Był to ogromny zakład, składający się z kilku oddziałów, posiadający własną oczyszczalnię ścieków.. Wnioskodawca pracował tam w dziale utrzymania ruchu początkowo na wydziale T. I., a następnie na wydziale Ochrony Wód i Powietrza, a w końcowym okresie zatrudnienia na wydziale remontowym (...).

Na wydziale T. I. (okres od 6 lipca 1972 roku do 21 października 1972 roku) skarżący naprawiał oraz konserwował maszyny służące do produkcji. Wymieniał w nich łożyska, czyścił je, wymieniał zepsute i zużyte elementy. Utrzymanie w należytym stanie tych urządzeń zapewniało ciągły ruch maszyn służących do produkcji folii. Wydział T. I. był oddziałem będącym w ruchu zajmującym się produkcją włókien chemicznych (folii).

Natomiast na wydziale Ochrony Wód i Powietrza (okres od 21 listopada 1973 roku do 30 listopada 1976 roku) wykonywał prace polegające na naprawach i konserwacji instalacji wodnej doprowadzającej wodę do produkcji oraz instalacji kanalizacyjnej – ściekowej. Wnioskodawca wymieniał uszczelki, sprawdzał stan kranów. Remontował również pompy wodne-wirowe rozprowadzające wodę po całej kanalizacji. Swoją pracę wykonywał na oddziałach produkcyjnych będących w ruchu, na których pracowały osoby zajmujące się produkcją tworzyw sztucznych oraz w oczyszczalni ścieków. Utrzymanie w należytym stanie instalacji wodnej i kanalizacyjnej zapewniało ciągłość pracy maszyn służących do produkcji tworzyw sztucznych.

Z kolei na wydziale Remontowym (...) (okres od 1 grudnia 1976 roku do 31 sierpnia 1977 roku) wnioskodawca pracował wyłącznie na oczyszczalni ścieków, gdzie czyścił kolektory ściekowe, kratki ściekowe, osadniki, wykonywał remonty pomp.

Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne i otoczenia.

W całym spornym okresie wnioskodawca wykonywał prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń (okres od 6 lipca 1972 roku do 21 października 1972 roku oraz od 21 listopada 1973 roku do 30 listopada 1976 roku) oraz prace przy oczyszczaniu ścieków i filtrów otwartych (okres od 1 grudnia 1976 roku do 31 sierpnia 1977 roku oraz od 21 listopada 1973 roku do 30 listopada 1976 roku).

Prace przy oczyszczaniu ścieków i filtrów otwartych są pracami w szczególnych warunkach wymienionymi w wykazie A dziale IX poz. 2.

Z kolei prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wnioskodawca zalicza do prac w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A dziale XIV poz. 25, pod warunkiem, że są one wykonywane na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Wnioskodawca - jak wyżej wskazano - w okresie od 6 lipca 1972 roku do 21 października 1972 roku pracował na oddziale T. I., który był oddziałem będącym w ruchu, co potwierdza w swojej opinii biegły ds. bhp, gdzie jako podstawowe były wykonywane prace: polegające na produkcji włókien chemicznych, półproduktów do wyrobu włókien chemicznych oraz innych produktów wytwarzanych na tej samej bazie co włókna chemiczne, produkcja i przetwórstwo włókien szklanych, produkcja folii podłożowej i taśmy magnetycznej wymienione w wykazie A dziale IV - w chemii poz. 22. Skoro zatem wnioskodawca w tym okresie – jak wykazało postępowanie dowodowe – sprawował bieżącą konserwację agregatów i urządzeń na oddziale będącym w ruchu (oddziale produkcji folii), w którym jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie tj. prace przy produkcji włókien chemicznych, folii wymienione w dziale IV poz. 22, to i jego pracę należy uznać za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem A dziale XIV poz. 25. Wnioskodawca cały czas w spornym okresie był bowiem narażony tak jak i pracownicy pracujący bezpośrednio przy produkcji folii na szkodliwe warunki pracy

Natomiast pracując na oczyszczalni ścieków (w okresie od 1 grudnia 1976 roku do 31 sierpnia 1977 roku) wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w dziale IX poz. 2 przy oczyszczaniu ścieków i filtrów otwartych.

Również pracując w dziale utrzymaniu ruchu w okresie od 21 listopada 1973 roku do 30 listopada 1976 roku na oddziale Ochrony Wód i Powietrza wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach, gdyż wykonywał wówczas zarówno prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na oddziałach produkcyjnych będących w ruchu, gdzie jako podstawowe były wykonywane prace wymienione w wykazie A dziale IV poz. 22 oraz prace przy oczyszczaniu ścieków i filtrów otwartych wymienione w dziale IX poz. 2. Każda z tych prac była pracą wymienioną w wykazie A, co oznacza że pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Zaliczenie do stażu w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w Tomaszowie powoduje, że wnioskodawca wykazał, że wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu prace w szczególnych warunkach przez łączny czas znacznie przekraczający 15 lat.

Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury z dniem ukończenia przez niego 60 roku życia, bo to wówczas spełnił on ostatnią przesłankę, od której zależało jego prawo do emerytury.

Dlatego też na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 kp.c. oraz przepisów § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490).